

ten rent faktisk er udvidet. Kapaciteten er rent faktisk blevet udvidet. Det, der er væsentligt, er, at der i dag ingen ventelister er. I dag er der ingen ventelister.

Men behandlingen af de her dømte skal jo være en behandling, der er egnet til den, man behandler, og derfor skal behandlingen finde sted der, hvor det giver mening, og det er det, man gør i dag.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 16:29

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg ved ikke, om jeg skal sige tak til hr. Tom Behnke – nej, jeg tror, jeg lader være.

Der er noget, jeg gerne vil spørge hr. Tom Behnke om. Det viser sig jo rent faktisk, at en fjerdedel af de pædofile, der dømmes for de groveste forbrydelser, det vil sige for at forgribe sig på børn seksuelt, at have fuldført samleje med dem, altså for nogle af de her rigtig grove og rigtige forfærdelige forbrydelser mod børn, gentager deres ugerninger efter løsladelsen.

Mener hr. Tom Behnke slet ikke, at der er behov for forbedringer? Og hvis hr. Tom Behnke bekræfter, at der er behov for forbedringer, hvad mener man så fra Det Konservative Folkepartis side at der kan gøres for at forbedre situationen for at sikre, at færre børn bliver ofre for seksuelle overgreb?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Tom Behnke (KF):

Det, jeg sagde, var, at hvis der er en fjerdedel, der recidiverer, altså får tilbagefald til fornyet kriminalitet, efter udståelse af afsoning, efter overstået behandling, hvis det er det, de har fået – jeg tror, vi skal skille tallene lidt ad for at få et helt præcist overblik over det, men lad os bare sige, at det er en fjerdedel i runde tal – så er der tre fjerdedele, der ikke gør det. Der er tre fjerdedele, som rent faktisk får noget ud af at få en straf og en behandling; som holder op. Det synes jeg ikke er særlig dårligt, men det er ikke godt nok. Det skal være endnu bedre.

Derfor kører Kriminalforsorgen netop i øjeblikket nogle forsøgsordninger, hvor man prøver at skabe en ekstra motivation og prøver at sikre, at de, der ikke vil tage imod behandling, alligevel bliver overtalt til at gøre det. Og det ser ud til, at de forsøg rent faktisk lykkes. Men in-

den vi kan se det på recidivprocenten, går der jo altså nogle år. Men man gør, hvad man kan, og ikke mindst Kriminalforsorgen gør en fantastisk indsats.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 16:31

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Tom Behnke var også i sin ordførertale inde på det her med, at der er behov for at adfærdsgulere de pædofilidømte, og det er vi jo enige i i Dansk Folkeparti. Derfor forstår vi heller ikke De Konservatives holdning i den her sag, netop at man vil sige nej til Dansk Folkepartis forslag her, ud fra en betragtning om at det ikke hjælper at – hvad skal jeg sige? – tvinge mennesker til at gå i behandling.

Jeg tror, at opfattelsen rent faktisk er hos mange, at det er de færreste, der lukker op for sluserne, første gang de er hos en psykoterapeut, og det er så lige meget, om man er pædofilidømt, eller om man bare er en helt almindelig borger i det danske samfund med depression, eller hvad man er. Der skal altså lidt mere end et første møde til i en behandlingsserie, før folk lukker op for sluserne.

Mener hr. Tom Behnke ikke også, at der hen ad vejen vil være en klokke, der ringer hos den pædofilidømte, og så kan det rent faktisk være, at behandlingen hjælper?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:32

Tom Behnke (KF):

Hvis forslagsstilleren har den opfattelse, at man i Kriminalforsorgen end ikke gør et forsøg, hvis den dømte siger nej tak, at man end ikke forsøger at tage en første samtale og en opfølgende samtale og løbende under afsoningen af straffen igen og igen forsøger at overtale og motivere, så er det, fordi forslagsstilleren ikke ved, hvad det er, der foregår i Kriminalforsorgen. For det er faktisk det, man gør. Man forsøger jo igen og igen, netop fordi man har et håb om, at man hen ad vejen kan overbevise den dømte om, at det vil være en god idé at modtage behandling.

Men det er vores klare opfattelse, at den bedste behandling opnås ved, at den, der modtager behandlingen, er indstillet på at modtage den. Hvis man ikke vil, hvis man sidder med fingrene i ørerne og råber lala-lala, mens terapeuten prøver på at bearbejde en, så hjælper det jo in-